

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

402. Exemplar libertatis de proprio servo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

facris ordinibus oblatum, ad altaris cornu, in nobilium virorum præsentia per hoc auctoritatis testamentum statuo, ita ut ab hodierna die & tempore bene ingenuus atque ab omni servitutis vinculo securus permaneat tanquam si ab ingenuis parentibus fuisset procreatus vel natus, eandemque pergat partem quamcunque volens canonicè elegerit, ita ut deinceps nec nobis neque successoribus nostris ullum debeat noxiæ conditionis servitium, sed omnibus diebus vitæ suæ sub certa plenissimâque ingenuitate, sicut alij cives Romani, per hunc manumissionis atque ingenuitatis titulum bene semper ingenuus atque securus existat. De suo verò peculiare quod habet, vel quod ab hinc vel deinceps assequi poterit, faciat inde secundum canonicam auctoritatem liberè quicquid voluerit. Et ut hæc ingenuitatis pagina inviolabilem obtineat firmitatem, manu propria illam roboravimus.

Exemplar libertatis de proprio servo.

Burchard. lib.
2. c. 30.
Ivo par. 6.
c. 131.

CCCCII. Qui debitum sibi nexum atque competens relaxat servitium, præmium in futuro apud Dominum sibi provenire non dubitat. Quapropter ego in Dei nomine ille pro remedio animæ meæ vel æterna retributione in Ecclesia sancti Petri vel illius sancti sub præsentia Episcopi vel sacerdotum ibi consistentium ac nobilium laicorum, ante cornu altaris istius Ecclesiæ, absolvo servum meum illum per hanc cartam absolutionis & ingenuitatis ab omni vinculo servitutis, ita ut ab hac die & deinceps ingenuus sit & ingenuus

permaneat tanquam si ab ingenuis parentibus fuisset natus vel procreatus, eamque pergat partem quam maluerit, vel quam ei auctoritas canonica permittit, & sicut alij cives Romani, vitam ducat ingenuam. Nulli autem heredum meorum ac proheredum nec cuicunque alij personæ quicquam debeat servitutis vel libertatis obsequium nisi soli Deo, cui omnia subjecta sunt, vel pro cuius amore ipsum devotus ad ejus servitium obtuli. Peculiarē verò suum quod ei Dominus dederit, & deinceps Deo auxiliante laborare potuerit, concessum in perpetuum habeat, ut inde faciat quicquid illi placuerit secundum ecclesiasticas sanctiones. Si quis verò, quod futurum esse non credo, si ego ipse aut aliquis de heredibus meis vel quælibet opposita persona contra hanc ingenuitatis cartam venire tentaverit, aut eam quolibet modo infringere voluerit, primitus iram Dei incurrat, & à liminibus sanctæ Dei Ecclesiæ extraneus efficiatur, & insuper cui litem intulerit sexaginta solidos persolvat, & quod repetit evindicare non valeat, sed præsens ingenuitas mea & aliorum bonorum hominum manibus roborata cum stipulatione subnixa omni tempore maneat inconvulsa.

Debent autem superscriptæ ingenuitatis cartæ non solum nomen illius qui has fieri rogat, sed etiam nomina sacerdotum & nobilium laicorum, qui ibi adfuerint, in ordine digesta cum signis propria manu impressis continere. Nam sine horum adstipulatione pagina auctoritate testium nudata pro nihilo deputa-

Burchard. lib.
2. c. 27.
Ivo par. 6.
c. 128.

tur. Oportet etiam ut locum, diem, annum, & Consulem, & indictionem, in fine vel in margine adnotatam habeat in hunc modum. Actum in illa civitate, in domo sancti Petri, Kalendis illis, anno dominicæ incarnationis illo, regnante illo Rege, & præfidente in cathedra supradiçtæ civitatis Episcopo illo, in monasterio illo, indictione illa, in Dei nomine feliciter. Amen. Ait enim Romana auctoritas: *Quacunque leges sine die & Consule fuerint prolata, non valeant.*

Interpret. l.
i. Cod. Theodof. de constit. Princ.

Quòd manumissio in Ecclesia debet fieri.

Burchard. lib.
2. c. 28.
Ivo par. 6.
c. 129.

CCCCIII. Instruendi sunt præterea laici ut sciant quòd nullatenus alio loco manumittere proprios possunt servos, quos dominicis castris aggregari decreverunt, nisi in sacrosancta Ecclesia ordine suprà notato. Quomodo enim Clerici extra Ecclesiam libertatem consequi possunt, qui à lege mundana extranei sunt? Et quibus interdicitur ne ad seculare iudicium procedant, quomodo seculari iudicio à iugo servitutis absolvuntur? Sed fortasse dicit aliquis: Clericus fieri non permittitur, nisi ante susceptum clericatus officium ingenuitatis dignitate potiatur. Revera verum dicit. Et ideo quod infirmari vel vituperari potest, præcaveri debet.

Unde suprà.

Burchard. lib.
2. c. 29.
Ivo par. 6.
c. 130.

CCCCIV. Non solùm autem qui ad clericatus ordinem promovendi sunt, in Ecclesia manumittendi sunt, verùm etiam hi quos quisque pro remedio animæ suæ emancipare